

I forarbejderne til § 26 i ferieloven, FT 1973/1974 Tillæg A, sp. 1151 ff., fremgår det af de almindelige bemærkninger, at Feriefonden ved loven overgår fra at være en under arbejdsministeren stående fond til at være en selvejende institution. Endvidere fremgår følgende sp. 1151:

»Det foreslås, at vedtægterne for fonden fastsættes af arbejdsministeren. Det vil i vedtægterne indgå, at arbejdsministeren udpeger bestyrelsen, herunder dennes formand, efter indstilling af interesserede organisationer, idet fondens midler primært hidrører fra uhævet feriegodtgørelse. Vedtægterne vil i øvrigt blive udarbejdet ved forhandling mellem arbejdsministeren og arbejdsmarkedets organisationer, der er repræsenteret i Arbejdsministeriets ferieudvalg.«

Forarbejderne indeholder ikke en nærmere præcisering af arbejdsministerens bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser i vedtægten for fonden.

3. Det er i den forvaltningsretlige teori almindeligt antaget, at en myndighed, som efter loven skal træffe afgørelse i en konkret sag under udøvelsen af et vist skøn, ved skønsudøvelsen alene må lægge vægt på saglige hensyn. Den, der på myndighedens vegne træffer afgørelsen, må ikke lægge vægt på uvedkommende hensyn som f.eks. hensynet til egne interesser, eller – i hvert fald i en række tilfælde – myndighedens økonomiske interesser. Denne forvaltningsretlige grundsætning betegnes i teorien ofte som læren om magtfordrejning.

Ved magtfordrejning forstås således traditionelt, at der ved en forvaltningsafgørelse forfølges et ulovligt formål. Ved den oprindelige formulering af magtfordrejningslæren lagde man afgørende vægt på den subjektive hensigt, der lå bag afgørelsen. Det var således klart, at forvaltningspersonellet ikke måtte lade sig lede af hensynet til egne private interesser, når det udøvede sine offentlige funktioner. Det blev ligeledes hurtigt klart, at forvaltningen ikke måtte lade sig lede af hensynet til at varetage andre private personers interesse under udøvelse af sin virksomhed.

Senere har retspraksis udviklet sig derhen, at det ikke blot er sådanne klare tilfælde, der rammes af magtfordrejningslæren. Også tilfælde hvor forvaltningen baserer en afgørelse på hensyn, som det ganske vist tilkommer det offentlige at tilgodese, men hvor det pågældende hensyn er uvedkommende i forhold til den bestemte sag, der foreligger til afgørelse, har domstolene fastslået, at der foreligger usaglige hensyn. Det vil som nævnt typisk forekomme på det økonomiske område, jf. Administration og Borger, 3. udg., ved Claus Haagen Jensen og Carl Aage Nørgaard, side 197 f.

I nyere forvaltningsretlig teori opfattes magtfordrejning som spørgsmålet, om den pågældende forvaltningsmyndighed er båret af sagligt vedkommende hensyn eller præmisser, jf. Jens Garde, Forvaltningsret, Almindelige Emner, 2. udgave, 1988, side 233 f.

Som en udløber af magtfordrejningslæren har fastlæggelsen af kriterierne for skønsudøvelsen ved hjælp af formålsbetragtninger (specialitetsprincippet) spillet en betydelig rolle i dansk forvaltningsret, jf. Bent Christensen, Hjemmelsspørgsmål, side 98 ff. og Jon Andersen, Forvaltningsret, side 75. Ved det organisatoriske specialitetsprincip forstås, at en forvaltningsmyndighed ikke kan varetage hensyn, som det ifølge loven tilkommer en anden forvaltningsmyndighed at varetage. Ved det materielle specialitetsprincip sondres der derimod efter hjemmelsgrundlaget, det vil sige mellem de hensyn, som kan varetages i kraft af flere beføjelser, som tilkommer samme forvaltningsmyndighed, jf. Garde, a.st., side 235.

4. Ved afgørelsen af, om det i det foreliggende tilfælde vil være et lovligt kriterium at opstille som betingelse for imødekomme af en ansøgning om støtte, at Dansk folkeferie fremlægger regnskaber for perioden 1983-1987 for det konkrete projekt (feriecenter), som ansøgningen vedrører, må der lægges afgørende vægt på, om fremlæggelse af de pågældende regnskaber fra 1983-1987 er et nødvendigt led i sagens oplysning, for at fonden kan træffe afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes. Herunder vil det være nærliggende at se på, om fonden i tiden efter vedtægtsændringen i 1988 ved tilsvarende ansøgninger om støtte har stillet krav om